Taittirīya-Āraņyaka

Edited by Subramania Sarma, Chennai Proofread Version of November 2005

Chapter 7

[[7-1-1]] शं नो मित्रश्शं वर्रुणः। शं नो भवत्वर्यमा। शं न इन्द्रो बृहस्पतिः। शं नो विष्णुरुरुक्रमः। नमो ब्रह्मणे। नर्मस्ते वायो। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मांसि। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मं वदिष्यामि। ऋतं वंदिष्यामि। सत्यं वंदिष्यामि। तन्मामंवतु। तद्वक्तारंमवतु। अवंतु माम्। अवंतु वक्तारंम्। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥ १॥ सत्यं विदिष्यामि पर्श्व च॥ १॥ [[7-2-1]] ॐ शीक्षां व्याँख्यास्यामः।

ॐ शीक्षां व्यांख्यास्यामः वर्णस्स्वरः। मात्रा बलम्। सामं सन्तानः।

इत्युक्तदशीक्षाध्यायः॥ २॥ शीक्षां पर्ञ्च॥ २॥

[[7-3-1]]
सह नौ यशः।
सह नौ ब्रह्मवर्चसम्।
अथातस्सश्हिताया उपनिषदं व्यांख्यास्यामः।
पञ्चस्वधिकंरणेषु।
अधिलोकमधिज्यौतिषमधिविद्यमधिप्रजंमध्यात्मम्।
ता महासश्हिता इंत्याचक्षते।
अथाधिलोकम्।
पृथिवी पूर्वरूपम्।
द्यौरुत्तंररूपम्।
आकाश्वास्सन्धः॥ ३॥

[[7-3-2]] वायुंस्सन्धानम्। इत्यंधिलोकम्। अर्थाधिज्यौतिषम्। अग्निः पूर्वरूपम्। आदित्य उत्तररूपम्। औपस्सन्धिः। वैद्युतंस्सन्धानम्। इत्यंधिज्यौतिषम्। अर्थाधिविद्यम्। आचार्यः पूर्वरूपम्॥ ४॥

[[7-3-3]] अन्तेवास्युत्तररूपम्। विद्या सुन्धिः। प्रवचन॑श सन्धानम्। इत्यंधिविद्यम्। अथाधिप्रजम्। माता पूर्वरूपम्। पितोत्तररूपम्। प्रंजा सन्धिः। प्रजननर्थं सन्धानम्। इत्यधिप्रजम्॥ ५॥

[[7-3-4]]
अथाध्यात्मम्।
अधरा हनुः पूर्विरूपम्।
उत्तरा हनुरुत्तररूपम्।
वाक्यन्धिः।
जिह्वां सन्धानम्।
इतीमा महास्हिताः।
य एवमेता महास्हिताः।
य एवमेता महास्हिताः।
बह्मवर्चसेनान्नाद्येन सुवर्ग्यणं लोकेन॥ ६॥
सन्धिराचार्यः पूर्वरूपमित्यधिप्रजं लोकेन॥ ३॥

[[7-4-1]]
यरछन्दंसामृष।भो विश्वरूपः।
छन्दोभ्योऽध्यमृतांथ्सं बुभूवं।
स मेन्द्रों मेधयां स्पृणोतु।
अमृतंस्य देव धार्रणो भूयासम्।
दारीरं मे विचर्षणम्।
जिह्वा मे मधुमत्तमा।
कर्णांभ्यां भूरि विश्रुंवम्।
ब्रह्मणः कोशोऽसि मेधयाऽपिहितः।

श्रुतं में गोपाय। आवर्हन्ती वितन्वाना॥ ७॥

[[7-4-2]]
कुर्वाणा चीरमात्मनः।
वासार् सि मम् गावश्च।
अन्नपाने चं सर्वदा।
ततौ मे श्रियमावंह।
लोमशां पशुभिस्सह स्वाहाँ।
आ मां यन्तु ब्रह्मचारिणस्त्वाहाँ।
प्र मांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणस्त्वाहाँ।
प्र मांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणस्त्वाहाँ।
प्र मांयन्तु ब्रह्मचारिणस्त्वाहाँ।
इमांयन्तु ब्रह्मचारिणस्त्वाहाँ।
शमांयन्तु ब्रह्मचारिणस्त्वाहाँ।

[[7-4-3]]
यशो जनेंऽसानि स्वाहाँ।
श्रेयान्वस्यंसोऽसानि स्वाहाँ।
तं त्वां भग प्रविशानि स्वाहाँ।
स मां भग प्रविशा स्वाहाँ।
तिस्मैन्थ्सहस्र्रशाखे।
नि भंगाहं त्वियं मृजे स्वाहाँ।
यथाऽऽपः प्रवंताऽऽयन्ति।
यथा मासां अहर्ज्रस्।
एवं मां ब्रह्मचारिणः।
धात्रायंन्तु सर्वतस्वाहाँ।
प्रतिवेशोंऽसि प्र मां भाहि प्र मां पद्यस्व॥ ९॥
वितन्वाना शर्मायन्तु ब्रह्मचारिणस्त्वाहा धातरायंन्तु सर्वतस्त्वाहैकं च॥ ४॥

[[7-5-1]] भूर्भुवस्सुवरिति वा एतास्तिस्रो व्याह्रंतयः। तासामु ह स्मै तां चेतुर्थीम्। माहांचमस्यः प्रवेदयते। मह इति। तद्ग्रह्मं। स आत्मा। अङ्गान्यन्या देवताः। भूरिति वा अयं लोकः। भृव इत्यन्तरिक्षम्। सुवरित्यसौ लोकः॥ १०॥

[[7-5-2]]
मह् इत्यद्भित्यः।
आदित्येन् वाव सर्वे लोका महीयन्ते।
भूरिति वा अग्निः।
भूव इति वायुः।
स्वरित्यद्भित्यः।
मह् इति चन्द्रमाः।
चन्द्रमस्म वाव सर्वाणि ज्योतीश्षे महीयन्ते।
भूरिति वा ऋचः।
भूव इति सामानि।
सुवरिति यजूश्षि॥ ११॥

[[7-5-3]]
मह् इति ब्रह्मं।
ब्रह्मणा वाव सर्वे वेदा महीयन्ते।
भूरिति वै प्राणः।
भुव इत्यंपानः।
सुवरिति व्यानः।
मह् इत्यन्नम्।
अन्नेन वाव सर्वे प्राणा महीयन्ते।

ता वा एताश्चतिस्रश्चतुर्घा। चर्तस्रश्चतस्त्रो व्याहितयः। ता यो वेद्। स वेद् ब्रह्म। सर्वेऽस्मै देवा बुलिमार्वहन्ति॥ १२॥ असौ लोको यजुर्धि वेद द्वे चं॥ ५॥

[[7-6-1]]
स य एषौऽन्तरहृंदय आका्राः।
तिस्मेन्नयं पुरुषो मनो्मयः।
अमृतो हिर्णमयः।
अन्तरेण तालुंके।
य एष स्तनं इवावलम्बंते।
सौन्द्रयोनिः।
यत्रासौ केशान्तो विवर्तते।
व्यपोह्यं शीर्षकपाले।
भूरित्युग्नौ प्रतितिष्ठति।
भुव इति वायौ॥ १३॥

[[7-6-2]]
स्विरित्यंदित्ये।
मह् इति ब्रह्मणि।
आप्नोति स्वारांज्यम्।
आप्नोति मनंस्स्पतिम्।
वाक्पंतिश्रक्षंष्पतिः।
श्रोत्रंपतिर्विज्ञानंपतिः।
प्तत्ततो भवति।
आकाशश्रीरं ब्रह्मं।
सत्यातमं प्राणारांमं मनं आनन्दम्।
शान्तिसमृद्धम्मृतंम्।

इति प्राचीनयोग्योपौस्स्व॥ १४॥ वायावमृतमेकं च॥ ६॥

[[7-7-1]]
पृथिव्यन्तिरिक्षं चौर्दिशौऽवान्तरिद्धाः।
अग्निर्वायुरादित्यश्चन्द्रमा नक्षत्राणि।
आप् ओष्धयो वनस्पत्य आकाश आत्मा।
इत्यंधिभूतम्।
अथाध्यात्मम्।
प्राणो व्यानौऽपान उदानस्समानः।
चक्षुश्शोत्रं मनो वात्त्वक्।
चमी माश्सङ् स्नावास्थि मुज्जा।
प्तदंधिविधाय ऋषिरवौचत्।
पाङ्कं वा इदश सर्वम्।
पाङ्कं नैव पाङ्कङ् स्पृणोतीति॥ १५॥
सर्वमेकं च॥ ७॥

[[7-8-1]]
ओमित् ब्रह्मं।
ओमित्तेद्र सर्वम्।
ओमित्येतदंनुकृति ह स्म वा अप्यो श्रांवयेत्याश्रांवयन्ति।
ओमित् सामानि गायन्ति।
ओश शोमिति शुस्त्राणि शश्सिन्त।
ओमित्यंध्वर्युः प्रतिग्रं प्रतिगृणाति।
ओमित्यंश्वर्युः प्रतिग्रं प्रतिगृणाति।
ओमित्यंश्वर्धः प्रतिग्नाति।
ओमित्यंशिह्येत्रमनुंजानाति।
ओमिति ब्रह्मणः प्रवक्ष्यन्नाह् ब्रह्मोपानवानीति।
ब्रह्मैवोपानिते॥ १६॥
ओं दर्श्ना ८॥

[[7-9-1]]

ऋतं च स्वाध्यायप्रवंचने च। सत्यं च स्वाध्यायप्रवचने च। तपश्च स्वाध्यायप्रवंचने च। दमश्च स्वाध्यायप्रवंचने च। शमश्च स्वाध्यायप्रवंचने च। अग्नयश्च स्वाध्यायप्रवंचने च। अग्निहोत्रं च स्वाध्यायप्रवंचने च। अतिथयश्च स्वाध्यायप्रवंचने च। मानुषं च स्वाध्यायप्रवंचने च। प्रजा च स्वाध्यायप्रवंचने च। प्रजनश्च स्वाध्यायप्रवंचने च। प्रजातिश्च स्वाध्यायप्रवचने च। सत्यमिति सत्यवचा राथीतरः। तप इति तपोनित्यः पौरुशिष्टिः। स्वाध्यायप्रवचने एवेति नाकौ मौद्गल्यः। तिद्धे तपंस्तिद्धि तपः॥ १७॥ प्रजा च स्वाध्यायप्रवंचने च षर्व॥ ९॥

[[7-10-1]]
अहं वृक्षस्य रेरिवा।
कीर्तिः पृष्ठं गिरेरिव।
ऊर्ध्वपंवित्रो वाजिनींव स्वमृतंमस्मि।
द्रविण्<u>श्</u> सर्वर्चसम्।
सुमेधा अमृतोक्षितः।
इति त्रिशङ्कोर्वेद्गंनुवचनम्॥ १८॥
अहं षट्॥ १०॥

[[7-11-1]] वेदमनूच्याचार्योऽन्तेवासिनमंनुशास्ति। सत्यं वद। धर्मं चर। स्वाध्यांयान्मा प्रमदः। आचार्याय प्रियं धनमाहृत्य प्रजातन्तुं मा व्यंवच्छेत्सीः। सत्यान्न प्रमंदितव्यम्। धर्मान्न प्रमंदितव्यम्। कुशलान्न प्रमंदितव्यम्। भूत्ये न प्रमंदितव्यम्। स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न प्रमंदितव्यम्॥ १९॥

[[7-11-2]]
देविपतृकार्याभ्यां न प्रमंदित्व्यम्।
मातृंदेवो भव।
पितृंदेवो भव।
आचार्यदेवो भव।
आतिर्थिदेवो भव।
यान्यनवद्यानि कर्माणि।
तानि सेवितव्यानि।
नो इंतराणि।
यान्यस्माक सुर्चिरतानि।
तानि त्वयौपास्यानि॥ २०॥

[[7-11-3]]
नो इंतराणि।
ये के चारुमच्छेया रंसो बाह्मणाः।
तेषां त्वयाऽऽसने न प्रश्वंसित्व्यम्।
श्रद्धंया देयम्।
श्रिया देयम्।
हिया देयम्।
सिया देयम्।

संविदा देयम्। अथ यदि ते कर्मविचिकिथ्सा वा वृत्तविचिकिथ्सा वा स्यात्॥ २१॥

```
[[7-11-4]]
ये तत्र ब्राह्मणाँस्संमिर्शनः।
युक्तां आयुक्ताः।
अलूक्षां धर्मकामारस्युः।
यथा ते तत्रं वर्तरन्न्।
तथा तत्रं वर्तेथाः।
अथाभ्यांख्यातेषु।
ये तत्र ब्राह्मणाँस्संमिर्शनः।
युक्तां आयुक्ताः।
अलूक्षां धर्मकामारस्युः।
यथा ते तेषुं वर्तरन्न्।
तथा तेषुं वर्तेथाः।
एषं आदेशः।
एष उपदेशः।
एषा वेदोपनिषत्।
एतद्नुशासनम्।
एवमुपांसितव्यम्।
एवमु चैतंदुपास्यम्॥ २२॥
स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न प्रमंदितव्यं तानि त्वयौपास्यानि स्यात्तेषुं वर्तेरन्थ्सप्त चं॥ ११॥
[[7-12-1]]
```

शं नौ मित्रश्शं वर्रणः। शं नौ भवत्वर्यमा। शं न इन्द्रो बृह्स्पतिः। शं ने विष्णुरुरुक्रमः। नमो ब्रह्मणे। नमस्ते वायो। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषम्। ऋतमेवादिषम्। सत्यमेवादिषम्। तन्मामावीत्। तद्वक्तारंमावीत्। आवीन्माम्। आवीद्वक्तारंम्। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥ २३॥ सत्यमेवादिषं पर्श्च च॥ १२॥

रां नुश्शीक्षा सह नौ यरछन्दंसां भूस्स यः पृथिव्योमित्यृतं चाहं वेदमनूच्य शं नो द्वादंश॥ १२॥

शं नौ मह इत्यदित्यो नो इतराणि त्रयौविश्शतिः॥ २३॥

शं नश्शान्तिश्शान्तिः॥

[[7-0-0]]
शं नौ मित्रश्शं वर्रुणः।
शं नौ भवत्वर्यमा।
शं न इन्द्रो बृहुस्पतिः।
शं नो विष्णुरुरुकुमः।
नमो ब्रह्मणे।
नमस्ते वायो।
त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मसि।
ऋतं विदिष्यामि।
सत्यं विदिष्यामि।
तन्मामेवतु।
तहक्तार्रमवतु।

अवंतु माम्। अवंतु वक्तारंम्। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥